

Portal Województwa Lubuskiego

Przyszłość EWT po 2020 - stanowiska regionów

Kategoria - Współpraca zagraniczna

Data publikacji -29 października 2018 godz. 13:28

Spotkanie eksperckie w Brukseli zorganizowane zostało w związku z opublikowaną 29 maja 2018 r. przez Komisję Europejską propozycją rozporządzenia dot. przyszłości Interreg po 2020 r. Art. 16 tego dokumentu zakłada utworzenie jednego programu współpracy transgranicznej przypadającego na każdą granicę UE. W przypadku granicy

polsko-niemieckiej, oznacza to połączenie trzech aktualnie działających programów Interreg w jeden. Obecni na spotkaniu przedstawiciele polskich województw: Dolnego Śląska, Lubuskiego i Zachodniopomorskiego oraz niemieckich krajów związkowych Meklemburgii-Pomorza Przedniego i Saksonii wyrazili swój sprzeciw wobec propozycji połączenia programów.

W dyskusji z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego, Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej oraz Europejskiego Komitetu Regionów przedstawili argumenty oraz zaprezentowali efekty podejmowanych inicjatyw wskazujących jednoznacznie na potrzebę utrzymania dotychczasowego modelu współpracy w ramach Interreg.

Przeciwnie stanowisko zaprezentowała Brandenburgia, która jako jedyna z sześciu zaangażowanych na tej granicy regionów, przychyliła się do propozycji Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Argumenty za kontynuacją modelu wsparcia współpracy transgranicznej po 2020 r. na obszarze pogranicza Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Federalnej Niemiec w ramach trzech odrębnych programów Interreg:

1. Proponowany przez Komisję Europejską scenariusz nie usprawnia przyszłej współpracy na granicy polsko-niemieckiej, lecz tworzy dodatkowe bariery administracyjne.
2. Jeden program na tak rozległej granicy będzie miał negatywny wpływ na efektywność wydatkowania środków UE.
3. Wspólny program nie uwzględnia zróżnicowania obszaru pogranicza polsko-niemieckiego.
4. Pojawiające się bariery w realizacji projektów transgranicznych na granicy polsko-niemieckiej nie wynikają z realizacji trzech odrębnych programów Interreg, lecz są często konsekwencją występowania różnych systemów prawnych w obu krajach.
5. Brak strategicznej analizy funkcjonalnej obszaru nie pozwala na jednoznaczne formułowanie rekomendacji.
6. Połączenie funkcjonujących obszarów wsparcia programów współpracy nie gwarantuje generowania nowych partnerstw.
7. Poszerzanie i łączenie obszarów wsparcia jest rozwiązaniem efektywnym w przypadku krajów o długoletniej współpracy w ramach Interreg, np. Niemiec i Holandii. Nie ma to jednak zastosowania na pograniczu polsko-niemieckim, gdzie wciąż przeważają problemy wynikające wprost z bariery granicy.
8. Pojawia się ryzyko centralizacji zarządzania programem, co nie jest korzystne dla beneficjentów z peryferyjnie położonych obszarów przygranicznych.

Opinie przedstawicieli regionów:

LUBUSKIE: Sukces na granicy polsko-niemieckiej to integracja ludzi i integracja idei. Dlatego najważniejsza jest współpraca mieszkańców pogranicza, w szczególności ta o charakterze sąsiedzkim. Opowiadamy się za utrzymaniem obecnego modelu zarządzania Interreg, w postaci trzech programów transgranicznych. Utworzenie jednego programu na granicy polsko - niemieckiej uniemożliwi wypracowaną przez długie lata współpracę na szczeblu regionalnym. Wpłynie to negatywnie na rozwój pogranicza. Dotychczasowy model trzech programów przynosi pozytywne efekty, inicjatywy partnerskie wciąż się rozwijają i posiadają duży potencjał dla realizacji kolejnych projektów współpracy.

- *TADEUSZ JĘDRZEJCZAK, CZŁONEK ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO*

SAKSONIA: Choć nie ma wątpliwości, co do dobrych intencji Komisji Europejskiej podczas przygotowywania propozycji rozporządzenia, to istnieje obawa, że program w zaproponowanym kształcie przestanie odpowiadać na potrzeby i wyzwania regionów przygranicznych i nie zwiększy efektywności wykorzystania środków. Programy Interreg powinny być mocno zakorzenione

w regionach i nie należy odciągać beneficjentów od dobrze funkcjonujących programów. Utworzenie jednego programu nie musi oznaczać uproszczeń i zmniejszenia obciążeń administracyjnych zarówno dla podmiotów zarządzających programem jak i, co kluczowe, dla beneficjentów. Będziemy starali się przekonać Komisję Europejską, aby wycofała się z proponowanego zapisu.

- *DR ROGER MACKELDEY, DYREKTOR WYDZIAŁU PROGRAMÓW EUROPEJSKIEJ WSPÓŁPRACY TRANSGRANICZNEJ, MINISTERSTWO ŚRODOWISKA I ROLNICTWA SAKSONII*

DOLNY ŚLĄSK: Konsultacje przeprowadzone z aktualnymi beneficjentami programu utwierdziły nas

w przekonaniu, że nie należy łączyć programów na granicy polsko-niemieckiej, gdyż zatracimy lokalny charakter współpracy. Biorąc pod uwagę oczywiste problemy pogranicza, takie jak m.in: peryferyjne położenie, odpływ pracowników z rynku pracy, depopulacja, starzenie się społeczeństwa, należy skupić się na obszarach, które w istotny sposób będą wspierać mieszkańców tych terenów. Należą

do nich: wzmocnienie współpracy edukacyjnej, wsparcie wspólnych działań na rzecz bezpieczeństwa, rozwój opieki senioralnej oraz tworzenie transgranicznych projektów dedykowanych tej grupie, rozwój wspólnej oferty turystycznej, wsparcie transportu przyjaznego mieszkańcom pogranicza, bez którego współpraca w każdym z obszarów jest utrudniona, a nawet niemożliwa.

- *KATARZYNA TARNOWIECKA, DYREKTOR WYDZIAŁU PROMOCJI*

BRANDENBURGIA: Jeden program stanowi szansę na wzmocnienie współpracy w oparciu o obszary funkcjonalne, jednak to projekty oparte na kontaktach międzyludzkich powinny stanowić największą część przyszłego programu Interreg, a jego trzonem powinna pozostać współpraca bilateralna pomiędzy regionami. Brandenburgia nie chce utracić możliwości współpracy ze swoimi obecnymi partnerami. Wszystkie regiony na polsko-niemieckim pograniczu są peryferyjne, a jeden wspólny program może je wzmocnić. Utworzenie wspólnego programu nie oznacza centralizacji, a współpraca może być kontynuowana w ramach trzech podprogramów.

- KATRIN MÜLLER-WARTIG, DYREKTOR WYDZIAŁU KOORDYNACJI FUNDUSZY EUROPEJSKICH, POLITYKI FISKALNEJ UE ORAZ POLITYKI GOSPODARCZEJ UE, MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI, SPRAW EUROPEJSKICH I OCHRONY KONSUMENTÓW BRANDENBURGII

ZACHODNIOPOMORSKIE: Dokument pn. „Wspólna Koncepcja Przyszłości dla polsko-niemieckiego obszaru powiązań – Wizja 2030”, który Komisja Europejska wskazuje jako potencjalną strategię bazową dla proponowanego wspólnego programu polsko-niemieckiego, nie jest dobrym przykładem, bo nakreślona w nim wizja nie została przygotowana z myślą o Interreg. Wychodząc z założenia, że Interreg jest sumą wartości dodanej każdego projektu, Województwo Zachodniopomorskie opowiada się za utrzymaniem trzech programów, aby nie zatracić regionalnego i lokalnego wymiaru współpracy.

- KRZYSZTOF ŻARNA, DYREKTOR WYDZIAŁU WSPÓŁPRACY TERYTORIALNEJ, URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO